

Kiegészítés

VISSZHANG - LI. évfolyam 6. szám, 2007. február 9.

Gerő András szerint (*Tisztelt Olvasók és Szerkesztőség*, *ÉS*, 2007/5.) Eörsi István intoleránsnak bizonyult, amikor megbíráltta Schmidt Máriával folytatott együttműködését. Pedig Eörsi eléggé meggyőzően írt erről három és fél éve (*Furcsa pár*, *ÉS*, 2003/28., 29.). A vita kiváltó oka az volt, hogy egy glossza holokauszt-túlélő szerzőjét - aki szembesítette Ernst Noltét "az általa humánusnak hirdetett maximális szenvedési idővel, a garantáltan 40 másodperces gázhalállal" - a Schmidt-Gerő-tandem lenácizta (*ÉS*, 2003/27.).

Gerő - mint mondta (a Friderikusz-műsorban) és írta - nem akarja minősíteni Eörsit, mivel már meghalt; "életében megtettem ezt vele". Hát ez nem ilyen simán ment. Hogy is zajlott le az a vita? Gerő többek között azzal vádolta Eörsit, hogy a "a siker iránt alig titkolt irigykedés" vezérelte. Eörsi válasza: "...mit irigyelhetek én Gerőtől? Az eszét, a szépségét vagy az íráskészségét? A bulijait? A törleszkedését? A kapcsolatait? Irigyeljem, hogy bőkezű barátját olyan csapdába csalta, amelyből nincs szabadulás? Miféle sikerre gondolhat? Csak a pénzére, ámde pénzem nekem is van, ha nem is annyi, mint neki, de éppen annyi, amennyi kell." Ezek is hozzátartoznak a történethez.

Eörsi László